

Не має значення, хто ти

Лінда Девіс

Грунтується на справжніх подіях

“О, ні,—подумала Енді.— Що зі мною буде, якщо я не запечатана до моєї сім’ї?”

“Я Божєє дитя, і з неба я зійшов”
(Збірник дитячих пісень, с. 2).

“Як для мене пошита”,— подумала Енді, швидко глянувши у дзеркало. Вона вдягла свою улюблену червону сукню. Вона завжди хотіла виглядати якнайкраще в неділю. Вона побігла снідати.

Енді саме закінчувала доїдати свою останню грінку, коли біля дому почувся гудок автомобіля Рідерів. “Пока, мамо! Пока, тату!”— сказала Енді, цілючи їх і вибігаючи на двір.

Хоч мама й тато і не були членами Церкви, вони заохочували Енді щотижня ходити до Церкви. З того часу, як її було хрищено й конфірмовано, сім’я Рідерів підвозила її майже кожної неділі. Енді завжди було приємно відчувати їхню привітність і любов до себе.

Після причасних зборів настав час для уроків Початкового товариства. Енді подобалося бути в класі “Доблесний”, в якому навчали брат і сестра Лонги. Вони були доброзичливими, і їхні уроки завжди були найкращими.

“Сьогодні ми говоритимемо про храми,—сказала сестра Лонг.— Що ми знаємо про храми?”

Енді знала одну відповідь: “Ми можемо виконувати храмові хрищення”. Вона була у захопленні від цього, бо кожен рік молоді жінки в її приході їздили до храму виконувати хрищення. Невдовзі і Енді також зможе поїхати!

“Чудово, Енді. Що ще ми знаємо?”

“Ви можете одружуватися в храмі”,—відповідала подружка Енді, Еллісон.

“Дуже добре,—сказала сестра Лонг.— Щось іще?”

“Сім’ї можуть навіки бути разом, якщо вони запечаталися в храмі”,— додала Еллісон.

“Але не моя сім’я,—подумала Енді.— Мама й тато не були запечатані в храмі!” Раптом їй стало дуже сумно і з очей потекли сльози.

“Що сталося, Енді?”,—спитала сестра Лонг.

“Все добре”,—схлипнула Енді, намагаючись стримати сльози. Однак решту уроку вона відчувала, як сильно калатало її серце.

Коли урок закінчився, сестра Лонг сіла біля Енді і обійняла її за плечі. “Що сталося?”— запитала вона.

“Я не зможу бути з моєю мамою й татом вічно,—сказала Енді.— Вони не одружилися в храмі. Чиєю дочкою я буду після смерті? Чи любить мене ще Небесний Батько, якщо мої батьки не є членами Церкви?”

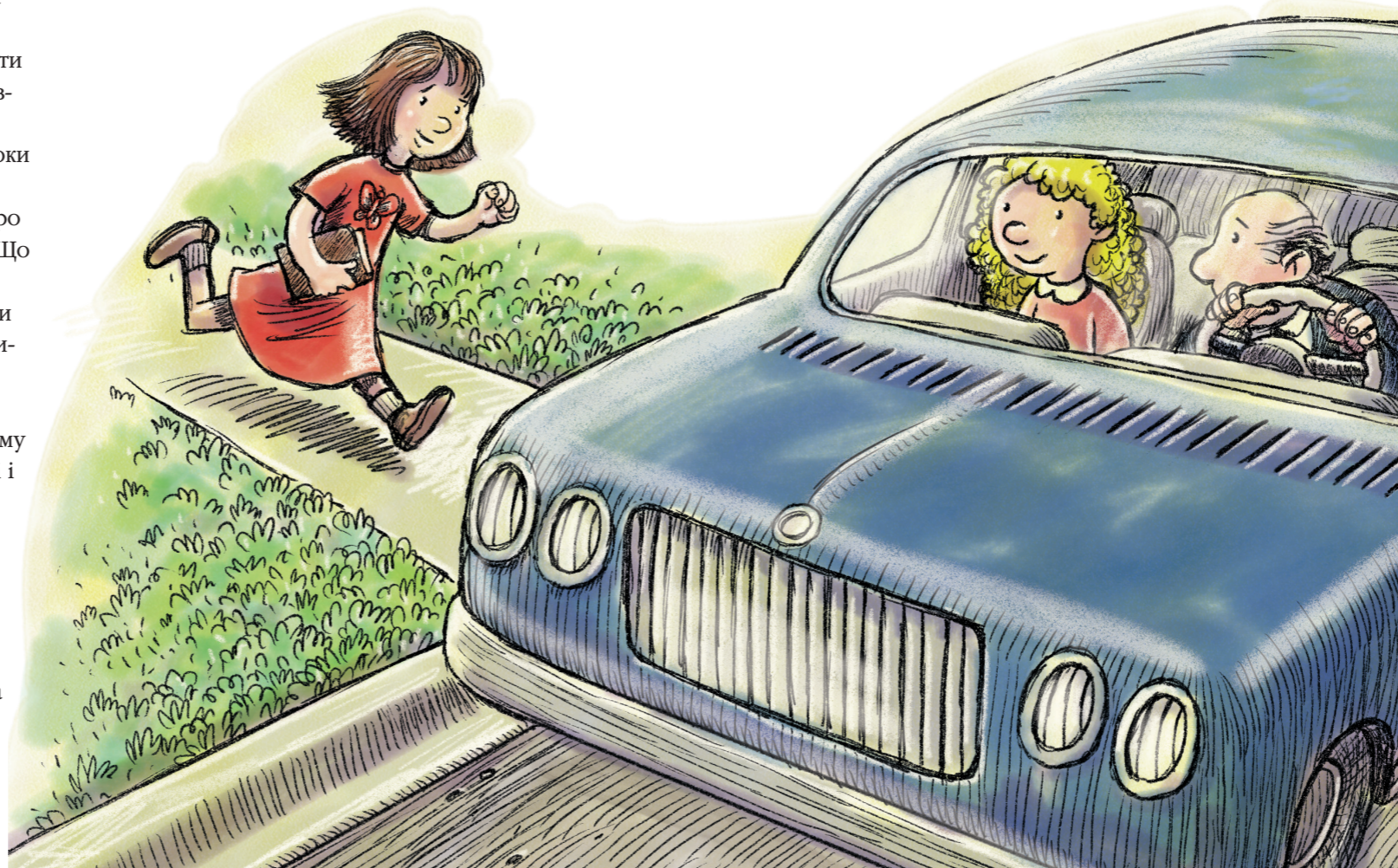
Сестра Лонг подивилася прямо у вічі Енді. “Не має значення, хто ти, і не має значення була твоя

сім’я у храмі, чи ні, ти все ще належиш до сім’ї Небесного Батька.

Ти можеш бути близько до Нього і бути прикладом для інших. Він завжди любитиме, скеровуватиме і захищатиме тебе, щоб не сталося. Він хоче благословити тебе і твою сім’ю. Ти—дитина Бога, Енді”.

Лише після цих слів серце Енді ніби заспокоїлося і вже так не калатало. Тепер її серце наповнило відчуття тепла. Вона знала, що слова її вчительки були істинними. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ІЛЮСТРАЦІЇ ВРЕДА ТРА

ЩО ВИ МОЖЕТЕ РОБИТИ?

Що ви можете робити, якщо хтось з ваших батьків або членів сім’ї не хоче бути членом Церкви?

- Пам’ятайте, що вони вільні вибирати самі і що Небесний Батько любить їх.
- Скажіть їм, що ви любите їх.
- Будьте їм хорошим прикладом, живучи за євангелією.
- Пам’ятайте про все хороше в них.
- Моліться, щоб Небесний Батько допоміг їм відчувати Його любов і привів їх у Церкву.